

РЕШЕНИЕ

№ 23840

гр. София, 14.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 15.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2606** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба, подадена от „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД, чрез юрк. А. Г. – Н., срещу Решение № Ж – 52 / 21.01.2026г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което КЕВР е дала на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД задължителни указания в тримесечен срок да извърши необходимите технически мероприятия и да измести средството за търговско измерване (СТИ) в електромерно табло, за обекта на Т. П. Г., находящ се в [населено място], общ. П., с ИТН 3138507 на границата на собственост на имота на Г., съгласно разпоредбите на чл.35, ал.5 от Наредба № 6 от 28.03.2024г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи и чл.120, ал.1 ЗЕ, като в едноседмичен срок след приключване на дейностите по т.1 „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД да предостави на КЕВР доказателства за изпълнението им.

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на оспорения административен акт поради противоречие с материалния закон и несъответствие с целта му. Поддържа се, че дружеството няма задължение да измести електромерното табло до или на границата на имота, тъй като същият е присъединен към електроразпределителната мрежа и съответно за пръв път е поставено електромерно табло и СТИ в имота на Т. съгласно разпоредбата на чл.120, ал.1 от Закона за енергетиката (ЗЕ). Счита, че решението на КЕВР е немотивирано, тъй като същото съдържа само и единствено бланкетни мотиви, които на практика според жалбоподателя се равняват на пълна липса на мотиви. Претендира се отмяна на оспореното решение и присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен не изпраща представител. Изразява писмено становище и претендира разности.

Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране чрез юрк. К., оспорва жалбата, като я счита за неоснователна и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Т. П. Г., редовно призован, не се явява и не изпраща представител. Не изразява становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В Комисията за енергийно и водно регулиране е постъпила жалба с вх. № № Е-11Т-00-15/12.09.2025г., подадена от Т. П. Г., срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД, във връзка с определена цена за услуга по преместване на средство за търговско измерване (СТИ) за обект, находящ се в [населено място], общ. П., ул. 28-ма № 4. С жалбата се иска преместване на СТИ на законоустановено място, като се възразява срещу заплащането на такса за преместването.

Жалбата е изпратена за проверка и становище до „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД. В отговор дружеството е посочило, че Т. Г. е заявил прехвърляне на обект, с ИТН 3138507, представляващ къща, находящ се в [населено място], общ. П., обл. П., на негово име. Къщата е била необитаема и той лично не я е ползвал. Три месеца след като заявил прехвърлянето, г-н Г. е посетил офис на Дружеството в П., като от там са го уведомили, че трябва да плати сумата от 200 лв. за да бъде преместено СТИ на границата на имота, каквото желание той не е имал, тъй като е предоставял достъп до електромера всеки месец, твърдейки, че сумата е непосилна за него и съпругата му, и е поставил въпроса защо трябва да плаща за нещо, което е задължение на ЕР Юг.

В отговора на електроразпределителното дружество, е уточнено още, че в случая, СТИ се намира в обекта (доколкото къщата е изградена преди доста време), както и това, че тя не е обитавана отдавна. От м. януари 2015 до м. март 2018, т.е. близо три години са правени опити да бъдат отчетени показанията на СТИ, но това не е било възможно поради липса на достъп до електромера.

След извършена проверка на място е съставен Констативен протокол № 01578/05.02.2018 г., в който е отразена констатацията, че достъпът за извършване на отчитане на СТИ не е осигурен. С писмо изх. № 1935/19.02.2018 г. електроразпределителното дружество е уведомило Д. К. (клиент към онзи момент), че ако не бъде осигурен достъп, захранването ще бъде преустановено. Тъй като такъв не бил предоставен, преносът на електрическа енергия към обекта е преустановен на 26.09.2018 г.

След близо седем години от прекъсване на захранването и повече от 15 години от настъпилите промени, на 28.02.2025 г., след изтичане на срока по чл. 8, т. 9 от ОУ, жалбоподателят Т. Г., е подал искане за промяна на данни, в което искане е заявил и възстановяване на захранването. В тази връзка са му предоставени варианти, при които може да се възстанови захранването на обекта, прекъснатото поради трайно неосигурен достъп за отчитане, а именно:

- да сключи договор за самоотчет (чл. 3, ал. 7 от ПИКЕЕ)

или

- да заплати такса за възстановяване, която включва изместване на електромера извън границата на собственост, което ще реши трайно проблема с липса на достъп.

Т. Г. е отказал да се възползва от предложените му възможности, първата от които не е свързана със заплащане на каквито и да е било суми.

С оглед горното електроразпределителното дружество счита, че не е нарушило лицензионните си права и задължения.

За резултатите от извършената проверка е изготвен доклад вх. № Е-Дк-57 от 13.01.2026г., който е разгледан на заседание на КЕВР на 21.01.2026г. Въз основа на него КЕВР е приела, че жалбата на Т. Г. е основателна и с процесното Решение № Ж – 52 от 21.01.2026г. е дала на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД задължителни указания в тримесечен срок да извърши необходимите технически мероприятия и да измести средството за търговско измерване (СТИ) в електромерно табло, за обекта на Т. П. Г., находящ се в [населено място], общ. П., с ИТН 3138507 на границата на собственост на имота на Г., съгласно разпоредбите на чл.35, ал.5 от Наредба № 6 от 28.03.2024г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи и чл.120, ал.1 ЗЕ, като в едномесечен срок след приключване на дейностите по т.1 „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД да предостави на КЕВР доказателства за изпълнението им.

Мотивите на КЕВР за издаване на задължителните указания са, че съществуващото местоположение на СТИ не отговаря на изискването на чл.120, ал.1 от ЗЕ, според който СТИ следва да е монтирано до или на границата на имота на клиента в електромерно табло, а в случая то се намира вътре в имота на жалбоподателя Г..

Решението е изпратено до дружеството с писмо изх. № Е-11Т-00-15/26.01.2026 г., върнато от Български пощи ЕАД на 19.02.2026г. като непотърсено. Решението е изпратено на email [електронна поща] на 26.02.2026г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 76 от ЗЕ Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. По силата на ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган и при наличието на кворум - с три гласа "за", от които два гласа на членове на Комисията със стаж в енергетиката.

Неоснователно с жалбата се отрича материалната компетентност на Комисията с оглед твърдението, че спорът е чисто частноправен и на практика давайки указания по въпроси, които изобщо не са били поставяни от жалбоподателя и по своя инициатива, КЕВР урежда отношения между дружеството – жалбоподател и Т. Г..

Местоположението на СТИ не е въпрос на свободно договаряне, а е предмет на императивна законова регламентация (чл. 120, ал. 1 от ЗЕ). Разглеждането на жалбата от КЕВР не е намеса в частни отношения, а упражняване на контрол върху оператора на мрежата за спазване на лицензионните му задължения. Следователно актът е издаден в рамките на материалната

компетентност на КЕВР и не е нищожен.

Решението е обективизирано в предвидената в закона писмена форма, като в противоречие със становището на ЕР Юг съдържа мотиви, които не са бланкетни и дават възможност да се разберат фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената му част са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Спазена е процедурата по провеждане на административното производство, регламентирана в глава IX, раздел I от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като при проверката са събрани всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, както изисква чл. 144, ал. 1 от Наредбата. Спазени са изискванията на чл. 145 и след приключване на проверката е изготвен доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към доклада и проекта на решение са приложени всички събрани по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са представени на председателя на комисията, който с резолюция е определил внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание, видно от Протокол № 18 от 21.01.2026г. от проведеното закрито заседание на Комисията.

Оспореното решение е постановено при спазване на материалния закон.

Съгласно лицензионните задължения на ЕР Юг, произтичащи от издадената му лицензия за разпределение на електрическа енергия, електроразпределителното дружество присъединява обекти на клиенти към електроразпределителната мрежа при спазване изискванията на законодателството в областта на енергетиката, а именно Закона за енергетиката и Наредба № 6 от 28.03.2024 г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи.

Съгласно чл. 120, ал. 1 от ЗЕ електрическата енергия, доставена на крайни клиенти, се измерва със средства за търговско измерване - собственост на оператора на електропреносната мрежа, оператора на съответната електроразпределителна или затворена електроразпределителна мрежа, разположени до или на границата на имота на клиента. Легална дефиниция на понятието "Средства за търговско измерване" се съдържа в § 1, т. 58 от ДР на ЗЕ - "технически средства за измерване, които имат метрологични характеристики и са предназначени да се използват за измерване самостоятелно или свързано с едно или повече технически средства и които се използват при продажбата на електрическа и топлинна енергия или природен газ". Съгласно чл. 35, ал. 1 от Наредба № 6/2024 г., когато електрическата енергия се доставя на обект за потребление от съоръжения на оператор на електроразпределителна/затворена електроразпределителна мрежа на ниво ниско напрежение, границата на собственост са изходящите клеми на средствата за търговско измерване или изходящите клеми на разположените непосредствено след тях предпазители или прекъсвачи. Според ал. 5 на чл. 35 на същата наредба, електромерните табла се монтират до или на границата на имота на заявителя на място, определено от съответния мрежови оператор.

Правилно с оспореното решение е прието, че за да бъде спазени тези императивни правила, СТИ за обекта на клиента трябва да бъде монтирано до или на границата на имота. В случая електромерното табло е разположено вътре в имота на клиента, което не се оспорва от електроразпределителното дружество. Т.е. посочените по-горе нормативни изисквания не са спазени.

Дружеството твърди, че СТИ е монтирано законосъобразно съгласно чл.120 ЗЕ, той в закона няма

изрична забрана СТИ да бъде монтирано в имота. Този аргумент е несъстоятелен. Разпоредбата на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ има непосредствено действие. Тя цели унифициране на условията за измерване на територията на цялата страна и премахване на зависимостта на оператора от достъп до частни имоти. Фактът, кога е монтирано съоръжението, както и дали е монтирано законно в имота на лицето, не освобождава лицензианта от задължението да го приведе в съответствие с новите императивни изисквания на закона, когато е сезиран от клиента. От електроразпределителното дружество не са представени доказателства да е налице обективна невъзможност за монтиране на СТИ на по-близко разстояние до имотната граница. Всъщност спорно в случая е и законосъобразността на изисканата от ЕР Юг цена за услугата по преместване на СТИ. В тази насока съдът споделя становището на КЕВР, че местонахождението на средствата за търговско измерване (СТИ) е императивно определено от закона. От друга страна, операторът на мрежата притежава собствеността върху измервателните уреди и по закон е длъжен да поддържа тяхното местоположение съобразно действащия Закон за енергетиката. Следователно, преместването на електромера на нормативно определеното място не представлява търговска услуга, а е изпълнение на законово предписание, поради което операторът не може да изисква заплащане на такса от потребителя.

В обобщение съдът намира жалбата на ЕР Юг за неоснователна, поради което същата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ (редакция на разпоредбата, ДВ, бр. 53 от 2025 г., в сила от 01.10.2025, в сила от 1.10.2025 г.), в размер на 102,26 евро.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, административен съд С. -град, III отделение, 7-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД, юрк. А. Г. – Н., срещу Решение № Ж – 52 / 21.01.2026г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ОСЪЖДА "Електроразпределение ЮГ" ЕАД да заплати на КЕВР сумата от 102,26 евро, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

Съдия: